

בדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד

פניני הלכה
נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

באהל מועד (במדבר א. א)

מובא ב'מדרש הגדול' על פסוק זה בזה"ל: אמר ר' אבא בר כהנא, בשלשה מקומות ניתנה התורה, בארץ מצרים, בהר סיני, באהל מועד. בארץ מצרים, פרשת פסחים ופרשת בכורות ופרשת תפילין. בהר סיני, ניתנו עשר הדיברות והדינין מעשה המשכן. באהל מועד, ניתנו קרבנות ושאר מצוות. ולמה בשלשה מקומות, ללמדך שהיא משולה בשלשה דברים, במים, ביין ובחלב. במים, הוא כל צמא לכו למים. ביין, ושתו ביין מסכתי, הביאני אל בית היין. בחלב, לכו שברו ואכלו (וכו') יין וחלב. מה החלב מחיה לתינוק כך דברי תורה, שנאמר החכמה תחיה בעליה. מה היין משמח את הלב כך דברי תורה, פקודי ה' ישרים משמחי לב. מה המים מסורין לכל כך דברי תורה כל מי שרוצה ללמוד יבוא וילמוד, ולפיכך ניתנה במדבר שהיא הפקר, שנאמר וידבר ה' אל משה במדבר סיני. דבר אחר. מה המדבר הזה אין אדם יכול להלוך עד סופו, כך דברי תורה אין כוח באדם שגייע עד סופו. דבר אחר. אין התורה מתקיימת אלא במי שמפקיר עצמו כמדבר. עכ"ל המדרש.

וא"ה. הרש"י על פסוק לכו שברו ואכלו וכו' יין וחלב, כתב. שהתורה היא לקח טוב יותר מיין וחלב. וצ"ע מאין לקח זאת.

מדרש זה צריך ביאור נרחב, אך אנו נעסוק רק בשני פרטים. האחד לדברים שנמשלה בהם התורה, ולמה ביארם המדרש בסדר זה. והשני במה שהוסף המדרש פירושים נוספים על אלו, וטעם שסדרם כך.

ראשית מנה המדרש את החלב. משום שכל אדם ואדם חפץ לחיות. וע"כ אמר המדרש עצה לאדם כיצד יזכה לחיות, ע"י התורה שהיא מחיה אותו. לאחר מכן ביאר את היין שהוא השמחה, והוא משום שאדם ששרוי בעצב מתקצרין ימיו כידוע, ע"כ אמר עצה לשמחה. לאחר מכן ביאר את המים שהן בחינם, שלא יאמר האדם מה יתן לי ומה יוסיף לי העצות הנ"ל אם התורה אינה בהישג ידי, ע"כ אמר שהיא בחינם. וע"כ אין הרב נוטל שכר על מה שמלמד אלא שכר בטלה מקבל, והוא מה שאמרה המשנה 'עשה לך רב' ולא יקנה לך רב' כמפורש בספרים. ואחר שהאדם כבר למד תורה עלול ח"ו להגיע לייאוש, שהוא לומד ולומד ואינו מסיים, והציפייה מקצרת חיי האדם שנאמר תוחלת ממושכה מחלה לב' (משלי ג. יב). ע"כ אמר המדרש, 'מה המדבר הזה אין אדם יכול להלוך עד סופו, כך דברי תורה אין כוח באדם שגייע עד סופו. ובשביל שלא יטעה האדם שהתורה תהא קנין לו בכל אופן וצורה שילמד אותה, לכן סיים המדרש 'אין התורה מתקיימת אלא במי שמפקיר עצמו כמדבר'.

והיסודות הנ"ל חייבים להשריש בילדים, למען ילכו ויעלו בסולם האלדים. ראשונה, התורה היא החיות שלנו, א"א שיעבור יום ללא תורה ואף כשהולכים לנפוש יש להתחיל היום עם תורה והכל הולך אחר ההתחלה. אם הילדים יראו שאבא לא יכול לזוז ללא תורה יחרט הדבר בלבם. וכשהוא לומד ובפרט כשלומד עם בנו יהא הלימוד בשמחה. לא לחינם היו מן החכמים שפתחו לימודם במילי דבדיחותא (לא ח"ו ליצנותא) המשמחים את הלב. וכ"ש לא לגרום להעצב את הילד בתוך הלימוד. אמנם לפעמים צריך להעמידו על זאת שאינו מקשיב בשיעור וכדו'. אך אין לעשות זאת כשיטה, ויש עצות אחרות לילד כזה אך אכ"מ. ועל זה נוסף לחטוף זמנים ללימוד תורה שהרי היא בחינם על אף שהיא יקרת ערך. אך צריך לפקוח עיני על הילדים שח"ו לא יתייאשו מהלימוד, לא לחינם אמרו חכמים החכם לימינו והכסיל לשמאלו, וביאורו, החכם מביט לצד ימין של הספר ואומר, מה רק זה למדתי? וע"כ ממשיך ללמוד במרץ. אך הכסיל מתבונן לשמאל הספר ואומר, 'כמה הרבה יש לי עוד ללמוד!! וע"כ הוא מתייאש. ואף אני הקטן כשהייתי נער לאחר שנכנסתי לשיבה, לא הצלחתי להבין את אחד מהתוספות, ועל אף שהתאמצתי להבין דברי רבי נאטס ליבי עלי, והייתי שרוי במועקה גדולה. ויזכר לטובה אחי הגדול שבא לבקרני וחיוקני ועודדני ונתן לי כח להמשיך לעלות ולהתעלות. ואחרון חביב יש להזכיר לילד שילא הלימוד עיקר אלא המעשה, שיפקיר עצמו כמדבר ויזכה שהתורה תהיה קניינו.

וכדאי לסיים במה שכתב המדרש הגדול' על פסוק 'יצאתם מארץ מצרים לאמר' (שם) וז"ל: מושלו משל למה הדבר דומה, למלך שכעס על בנו, גזר והניחו בבית האסורים, כיון ששלמו הימים שגזר עליו, נתמלא עליו רחמים. ביקש להוציאו ולא הניחו גזבר בית האסורים לצאת, מה עשה המלך, הביא עליו עשר כתות שלעושי מלחמה והכו אותו ושיברו אותו, ואחר כך בא המלך והוציא את בנו, ונשבע לו שאינו מחזירו לבית האסורים הזה לעולם. אמר המלך מה אעשה לבני שלא יחטא, הריני מונה לו ליציאתו מבית האסורים, כדי שיוכר בית האסורים ולא יחטא, כך ישראל כשביקש הקדוש ברוך הוא להוציאן ממצרים ולא הניחו פרעה לצאת, מה עשה הקב"ה, הביא עליו עשר מכות והוציאן ממצרים, ונשבע להן שאינן חוזרין למקום זה לעולם, שנאמר לכן אמר לבני ישראל, ואין לכן אלא לשון שבועה, שנאמר לכן נשבעתי לבית עלי. אחר כך אמר הקב"ה היו מונים ליציאתכם ממצרים, כלומר שאם יעברו על רצוני, יהיו עבדים לאחרים כמו שהיו עבדים במצרים, לכן נאמר ליצאתם מארץ מצרים, עכ"ל.

וא"ה. וע"פ דבריו אפשר להבין היטב למה תיקנו חז"ל להזכיר תמיד זכר ליציאת מצרים, הן בתפילות והן בקידוש ועוד.

גם ממדרש זה נלמד עצה טובה לחינוך הבנים. שהרי ה' ב"ה לא הזכיר בפירוש זמן היותם עבדים במצרים, אלא הזכיר זמן צאתם מארץ מצרים הוי אומר זמן גאולתם והם כבר יבינו דבר זה מתוך דבריו. כך אנו גם נעשה כאשר אנו נרצה למנוע מילד לחטוא, לא נזכיר לו שיקבל רעה, אלא נזכירו את הטוב שקיבל כאשר עשה טוב וממילא יזכר בעבר.

גרת תוסיפו שנים רבות שמחים במועדים טובים שלוחה לכל קוראי העלון, ופרט לתלמידים, לחורים, ולעוזות המחנכים, ובראשם למרן נשיא המוסדות הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א ולבנו הר"ג משה רצאבי שליט"א ולכל הרבנים אשר עיניהם ומאזניהם בהצלחת וסיוע המוסדות.

מחידושי רבותינו

ושים השניית רות (רות א. ד.)

מובא בספר 'חן טוב' למהר"י בדיחי זצ"ל בזה"ל:

במדרש (מועתק מפרשת בלק (במדבר כה.) ד"ה עוד כתוב שם) הנעלם (וזהו חדש רות דף ל"ב),

שאל רבי פדת את רבי יוסי איש סוכו, רות כיון שנתגיירה, מפני מה לא קראו לה שם אחר. אמר לו כך שמעתי, שם אחר היה לה. וכנישאת למחלון, נתגיירה וקראו שמה רות. וכיון שמת בעלה, ברצונה דבקה בתורה. אמר לו, שמעת מה שמה בתחלה. אמר לו גילית שמה, עד כאן.

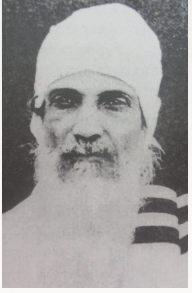
ואפשר כי נקראה בשם זה, להורות שעל ידה תתגלה ותתפרסם ההלכה, מואבי (לא יבוא עמוני ומואבי בקהל י"י, דברים כג ד) ולא מואבית (עיי' יבמות דף ע"ג, ודף ע"ו), כמו, היום גלותי את חרפת מצרים וכו'.

ובספר 'עולת שלמה' למהר"ש בדיחי בנו זצ"ל (עמ' תעה) הוסיף בזה"ל: ואני הצעיר נראה לענ"ד, אפשר על שם שנתגלית מלכות בית דוד בימיה, ועל שם ששמחו ישראל בימיה שאין שמחה כמותה, מלשון גילי מאד בת ציון (זכריה ט טו). והוא שם שקרא לה מחלון. ואשת חבר הרי היא חבר. ואותו רוח דשבק בה בעלה, בא בעז והוציאו לפועל, והקים שם המת והמלכות. ולפיכך צריכים אנו לצעוק על סוכת דוד הנפולת, לפי שבכל דור ודור נולד המלך המשיח ומצפה אימתי יזכו ישראל בביאתו. במהרה בימינו. אמן.

ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעוז (רות ב. א)

נראה לדרוש אם אפשר ולפני השם יתברך יכשר, וזהו. נעמי, זו השכינה. מודע, אלו ישראל, שהם יודעים ליחד קב"ה ושכינתיה ולזווג מדות העליונות, על ידי תפלותיהם ומצותיהם. וזהו לאישה, זה הקב"ה. איש גבור חיל, היינו ישראל הצדיקים הנקראים איש גבור חיל בשכלם, ומושלים על סטרא אחרא, ומבטלים גזירות של מדת הדין מעל ישראל. ממשפחת אלימלך, מודע אברהם יצחק ויעקב שהודיעו אלדויותו יתברך בעולם והמליכוהו בפי הבריות מלך מלכי המלכים, וזה א-לי מלך. ושמו בעוז, שיש בהם עוז, שנאמר (תלים כט יא) 'ה' עוז לעמו יתן' יתן את עמו בשלום.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

עוד אחר, ולנעמי, זו התורה. מודע, היינו משה, שנתנה לאישה, (ה) הם ישראל. איש גבור חיל, ששבה אותה מהמלאכים בורעו. ממשפחת אלימלך, משליחות של מלך מלכי המלכים שירידה לישראל. ושמו בעוז, שנתנה בעוז והדר בכל העולם, וידעו כל אומות העולם מסוף העולם ועד סופו. אי נמי משה עם האותיות והכולל, גימטריא בעז במספר קטן.

עוד אחר, ולנעמי, זו כנסת ישראל. מודע, אלו תלמידי חכמים בעלי תורה וצדיקים וחסידים. לאישה, זה הקב"ה. איש גבור חיל, חוזר כלפי הקב"ה, שנאמר (שמות טו ג) 'ה' איש מלחמה'. ממשפחת אלימלך, חוזר כלפי הצדיקים, שהם דבקים ובוטחים בשם יתברך, ויודעים לבטל גזירות קשות, המושך בעמוד הבא

וזאת למודעני!

עישון ביום טוב בזמנינו

מתוך שו"ת עולת יצחק ח"ג סי' קנ"ג למרן הגר"י רצאבי שליט"א

למעכ"ת מזכה הרבים, וממצדיקים ככוכבים, כש"ת הרב משה וייל נר"ו, ישיב ברכת יצחק, אור יהודה.

נדרשתי מכב' להשיב בכתב על אודות עישון הסיגריות ב"ט אם הוא מותר אף האידנא שנתברר על פי הרפואה שהוא מזיק מאוד, והנלע"ד פשוט כי הצדק עם גדולי הרבנים שליט"א בזמנינו שיעזבו לאסור איסור בעת ובעונה הזאת. ואינו דומה לשנים החולפות שהיה נחשב הדבר כהנאה השווה לכל נפש, וכפי שהעלו אז גדולי האחרונים כידוע. וכן פסק גם גאון עוזנו מהר"יץ בשו"ת פעולת צדיק ח"ב סימן כ"ד וכמובא בפסקי מהר"י"ן כרך חמישי הלכות י"ט סעיף א' דף ג' ד', ואינו הקטן באתי אחריו ומילאתי את דבריו בבארות יצחק שם שאעפ"י שיש אוסרים מ"מ רבו המתירים וכן נתפשט המנהג אצלנו ובכל תפוצות ישראל. והעליתי כן גם בש"ע המקוצר הלכות י"ט סימן צ"ד סעיף ל':

לא כן כעת שנתגלה גודל הזיקו (עיי' עוד בהלכתית רפואית כרך ה' ע' עישון מדף ש"ב) וגם שנתנה המציאות מכמה סיבות, והמעשנים עצמם יודעים ומעידים ומגידים ומרגישים בעצמם פעולתו הרעה ומשתדלים קצת לימנע, ורבים הפסיקו לגמרי, ואין צורך שאאריך למטחן קמחא טחינא אחרי ראותי שרבנים חשובים הרחיבו כבר בזה בטוטו"ד ונשתתחו בכל פינה וזוית הן מצד ההלכה, והן מצד מלאכת הרפואה ודבריהם נדפסו בחוברת מקדש ישראל והזמנים הנוכרת לעיל, באופן שאין לי מה להוסיף ולחדש כעת, ומה גם לרוב הטרדות בשאר עניינים. ואדרבה יש לדון אף על כל ימו השנה אם מותר מצד סכנת נפשות, וכבר כתה הרמב"ם פ"ד מהלכות דעות הל"א שצריך האדם להרחיק עצמו מדברים המאבדים את הגוף וכו'. ועיי' עוד פרק י"א מהלכות רוצח ושמירת נפש הלכה ה':

ומפליא לדעת איך הנגלות עולות בקנה אחד עם הנסתרות, כי סמ"ך מ"ם הוא שְׁרו של אילן הטבק ממנו נעשה הטוטו"ן, שמהם עושים את הסיגריות, שכן מצאתי כתוב על הנאמר בהגר וישמעאל, ותשלך את הילד תחת אחד השיחים (בראשית כא טו) שהיא ניסתה את כל האילנות שביער ולא רצו לקבל ממנה חוץ מן "אחד השיחים" שהוא הטוטו"ן, לפי ששרו סמא"ל, והרחבתי בעניין זה בס"ד בנפלאות מתורתך פרשת וירא, ואם כן יפה ועמוקה המליצה שנפלה בפי הרב קרבן נתנאל ספ"ב דביצה אות י' בעניין הלומדים המעשנים ביו"ט, שיש להם קצת היתר מש"ס של "יצר הרע". וזה בזמנו (שהרבה חלקו עליו וחזיקו את ההיתר), קל וחומר בן בנו של קל וחומר בזמנינו אנו:

ואם לגבי כל ימות השנה, זה אולי בבחינת גזירה שאין חלק מהציבור יכולים לעמוד בה, לכל הפחות ביום טוב אי אפשר להתעלם שבדאי הדבר פוגע ונוגע לדאורייתא. וזולת מפני שהורגלו הם כך משנים קדמוניות שהדבר מותר, נדמה להם שלא יהא עונג יו"ט בלתי, וזה אינו. רק ההרגל על כל דבר, שלטון:

וכמה וכמה עניינים שנתנו בזמנינו מאד מאד מכח שכלולי הרפואה, ועל המיבינים תורה יש לבחון היטב ולשקול מחדש אם לקולא ואם לחומרא, וכגון שדנו לגבי יולדת אם יש להחמיר בה בחילול שבת מג' ועד ז' כמ"ש בס"ד בעיני יצחק על ש"ע המקוצר סימן ע"ב הערה ז, אות ה'. ובשולי המעיל סימן א' אות כ"ב דף י"ד ד"ה מה גם, לעניין שתית מים שלא רתחו. וכהנה וכהנה:

ובנדון דידן דעתי הענייה נוטה בפשיטות כי נפל יסוד ההיתר, ואין מקום להעלות עשן סיגריות ב"ט הן ראשון והן שני. וכל זה אינו עניין לשואפים אוו ב"נגרילה" דרך צינור ארוך, שמזקק ומזדכך העשן דרך המים מן החומר המזיק שבו, שהוא נשאר בהיתרו וכנהוג. אבל הטוטו"ן החדש, עם טעמים שונים, מזיק:

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אחנינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

מנהגי יהודי שרעב בחג השבועות כתב מהר"ס חוזה זצ"ל בספרו תולדות הרשב"י (ח"א עמ' ע"ז) בזה"ל: ערב שבועות לא מקשטים בית כנסת בעשבים. מכינים קאת לאכול בלילה בשביל שידד שינה מעיניהם. בליל שבועות מתפללים כרגיל ביו"ט ומקדשין וסועדין, והולכים לבית כנסת לומדים קריאי מועד כל הלילה לא ישנים אנשים ונשים, ולא חוזרים הביתה רק אחרי התפלה בבוקר. אנשים ונשים באים לשמוע ושומרים מתי יפתחו השמים, כי יש להם קבלה מדורי דורות שביליל שבועות נפתחים השמים ומי שמתפלל באותו הרגע שנפתחו השמים קוראים לה בערבית לילת אלקדר: (בעברית ליל יד ה' הטובה).

הנשים עושות לביבות בשביל ארוחת בוקר, ואכלים מאכלי חלב יש והיו נותנים לערבים השכנים לביבות, וקוראים הערבים לחג השבועות עיד אלעושר, (תרגום חג הלבבות).

המשך מהעמוד הקודם וזהו א-לי מלך, מלכו של עולם. ושמו בעז במספר קטן גימטריא צדיק עם הכולל. עוד אחר, ולנעמי, אלו כלל ישראל, על שם זיהי נועם ה' אלדינו עלינו (תלים צ יז). מודע, זה מיכאל שרם. לאישה, זה הקב"ה אשר קידשנו במצוות ותורה. איש גבור חיל, שמתרים כנגד סמאל ומלמד סניגוריא על ישראל, ומבטל גזירת מדת הדין מעליהם. ממשפחת אלימלך, מן השרים שמינה קב"ה על כל אומה ואומה שבעולמו, א-לי מלך מלכי המלכים הקב"ה. ושמו בעז, שיש לו עוז ותוקף. ותמצא מיכאל עם האותיות (הכולל), גימטריא בעז במספר קטן.

פקוד את בני לוי (במדבר ג יד) שים לבך ועיניך שם שנפקדו בני אהרן כאן, ובני משה לעולם לא נזכרו, כי אם בביאת יתרו, כמו שמפורש זאת שני בניה. וזה הדבר מתמיה מאד, איך לא חלק השי"ת כבוד למשה ויהי בניו בכתובים. וי"ל ע"ז הענין מדוחק, שאעפ"י שהם מכלל ישראל, יש בהם קצת חסרון שהרי בודאי לא אכלו בפסח מצרים, ולא היה להם צער כיוצאי מצרים כענין שנאמר זפרעה הקריב ויצעקו בני ישראל אל ה'. ולא עברו בין הגשרים בקריעת ים סוף, ולא היו מכלל העומדים בהר סיני, על דעת מ"ש זישמע יתרו, מתן תורה שמע ובא, ובהדיא כתיב זיהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם, אחז"ל ממחרת יוה"כ, לפי שקודם זמן זה א"א, לפי שהן מ' יום אף מיום מת"ת עד יוה"כ, וכולן אינו פנוי לשפוט אותן. וסוף הפרשה מוכיח שיתרו לא בא אלא אחר מת"ת, ובני משה עמו. ואחרי שהם לא ראו כל הדברים האלו אין ראוי להם שיזכרו. ברור שאין לפניו משוא פנים שאפילו לרבן של כל הנביאים לא נשא פנים.

ועוד חזוק לזאת הסברא, שאם תאמר לי עדיין בני משה קטנים היו ואינם בני דעת להרגיש מה שהיה לישראל להשתדל ולבוא לראות באותו הכבוד, ואין לך כבוד גדול כמו מעמד הר סיני. אני אומר לך, בשלמא אליעזר שנולד ונימול בדרך ואותו היום היה בן שנה יותר מעט. אבל גרשום שנולד במדין תכף לנישואין דכתיב זיואל משה לשבת' וסמך ליה זתלד בן ויקרא את שמו גרשום, לכל הפחות היה בן מ' שנה ביום מעמד הר סיני ולא הקפיד לבוא ולראות כל הנסים הללו. פוק חזי מאי סליק ביה זיהונתן בן גרשום בן מנשה היו כהנים לשבט הדני. לכך לא רצה השי"ת להזכירם. וראה מה היה לאליעזר לפי שעדיין היה קטן, ראה מה כתיב זבני רחביה רבו למעלה ובני אליעזר רחביה הראשי, ורז"ל דרשו, למעלה מס' רבוא, מה שא"כ בבני גרשום. התבונן בגדול העולם שלא ויתר לו השי"ת, אנו מה תהא עלינו, שאם נטה מן הדרך ח"ו עאיכ"ו.

(מ"ם שאובים' משם' חמדת' ימים' שבויה)

בדרכיהם אתהלך...

חג הלבבות מה גרמת?

מעשה היה ביהודי אחד שהיה לו שכן ערבי, והיה היהודי נותן לערבי בכל שנה בחג השבועות לביבות (אלעושר. ראה בהליכות אותנו) מתנה. שנה אחת טעה הערבי בחשבון וחשב שכבר עבר חג השבועות והיהודי לא נתן לו לביבות. התרגו הגוי על היהודי והחליט להתנקם בו לעשות לו עלילה שיתחייב בהריגה.

מה עשה? הלך הערבי ועשה צרכיו והכריז צואה במסגף, והלשין על היהודי שהוא השתין במסגף. לקחו את היהודי לבית סוהר. היהודי הכחיש בכל תוקף, שלא עלה על דעתו לעשות דבר כזה. נתן היהודי שוחד, ושחררו אותו מבית הסוהר בערבות שיבא ליום המשפט.

פסק דין למי שמזולזל במסגף, הוא הריגה. היהודי הרגיש ששכנו הגוי יבא יעיד עליו שקר, לכן כשבא הביתה התחיל לבכות והיה מקונן לא עוודך יא עיד אלעושר מה אגית (תרגום: הלאוי שאתה חג הלבבות לא היית, למה התרחקתה כל כך? ואם היית בא מהר, לא היה לי כל הצרות!). והיה חוזר על המלים כמה פעמים.

שמע אותו הגוי השכן, אמר לו, למה אתה אומר כך, מה עוד לא בא חג הלבבות? אמר לו היהודי, עוד לא בא. הבטיח הגוי ליהודי שהוא יציל אותו ביום המשפט, שהוא בעצמו הכריז צואה במסגף. כשהגיע יום המשפט התיצב הגוי לפני השופט, והעיד את האמת, בחשבו בשביל שהוא ערבי לא יעשו לו כלום.

שאל אותו השופט, למה חללת את המסגף, ומה הניע אותך לעשות זאת? אמר לו הגוי את האמת, התרגוטי מהיהודי, ולכן החלטתי להתפטר ממנו. אך הוא בא ופייס אותי, ועכשו אני מתחרט. אמר לו השופט, רצית להרוג את היהודי בעצה גסה של שקר! עכשו היהודי משוחרר, והערבי יצא פסק דינו להריגה! אכן כך עשו הרגו את הגוי שחלל את המסגף, וברוך מצדיק דין זכאי.

(תולדות הרשב"י ח"א עמ' ע"ז)

לרפואת דוד בן יאיר והודיה בת אוריאל אהרן בתשכחע"י

פניני הלכה

מנהגינו לשחוט ביום טוב

הפוסקים הראשונים והאחרונים האריכו בפרוטרוט בדניי שחיטה ביום טוב, כמובא גם בארוכה בש"ע סי' תצ"ד ועוד.

והרב כה"ח (את) כתב וז"ל: וכתב שם הי"ש והאידנא אין נוהגין בזמנינו לשחוט שום בהמה ביו"ט אפי' היכא דלא שכחי טריפות. והב"ד מ"א שם. וכ"כ בתשובת בית שלמה ח"א סי' ק"ג יעו"ש. ומיהו כתב שם המ"א דכשצריך לה ביו"ט יש להקל וה"ה במסוכנת. וכ"כ הר"ז שם. ח"א כלל פ"ט או' ו' מק"ק סי' מ"ג או' ט"ז. אבל עופות נוהגין לשחוט. ח"א שם. מק"ק שם בליקוטי רימ"א או' מ"ב או' מ"ט, וזהו לנוהגין שלא לשחוט כמ"ש באו' הקודם. ופה עיר קדשינו ירושת"ז המנהג עתה שלא לשחוט בהמות ביו"ט בין ק"ק האשכנזים ובין ק"ק הספרדים ואפי' ברה"ש שעושין ב' ימים.

ומרן הגר"י רצאבי שליט"א כתב בעיני יצחק (ס' את) וז"ל: בתימן היה המנהג פשוט לשחוט גם בהמות, כי כל העדה כלם קדושים. והנה עדיין המנהג נמשך אצלנו כך גם היום בארץ ישראל לפעמים בקצת מקומות, וכל רב יעמוד על המשמר במקומו, כי בעוה"ד רבו המתפרצים. ואם יראה שבאים לידי תקלה, יש למנעם לגמרי, עכ"ל.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב **שלמה ביד צוק** **עפר זצ"ל** נולד בתימן בשנת תרפ"ט. בבית המדרש המקומי קנה דעת בלימודי קודש, ובעודו נער החל לחנך תלמידים וללמד תורה בתלמוד תורה. מאביו ירש את מלאכת הצרופות, ועסק בצרופות תכשיטי כסף וזהב, ואף עסק במסחר. עלה לארץ בעליה הגדולה והתיישב בראש העין. השתלם בהוראה בירושלים ובתל אביב, ושימש מורה בבית הספר במקום. נתמנה לאיש ציבור ושימש עשר שנים את הציבור במועצה בראש העין. שימש תלמידי חכמים גדולים מורי צאלח נגר זצ"ל, ומורי יחיא בסיס זצ"ל, ומורי מחפוד נגר זצ"ל, ומורי עיראד נגר זצ"ל, ומורי סאלם נגר, ומורי יחיא עומסי זצ"ל, ומורי יחיא אלשיך זצ"ל, ומורי חיים כסאר זצ"ל. ולנגד עיניו היו פעולותיהם והנהגותיהם. קולו היה ערב ונעים ושימש כבעל תוקע וש"צ בהשתפכות הנפש.

נפטר ו' תשרי תש"ס

סיימו ללמוד בס"ד כמה וכמה נביאים מתרי עשר וחגגו סיום כאשר את המאכלים הכינו אמהות של תלמידים, יבורכו מפי עליון, ויזכו כל התלמידים להמשיך לעלות ולהתעלות במעלות התורה והיראה.

מיני זעיר מכתבי הורים
לרב של יו הצדיק!
יו ל' (כיתה א') הצדיק אנר אלנר
נסכת אבות ב"ה.
ישר כח.
לרב בוקר טוב!
יוסף כ' (כיתה א') הצדיק קרא 23
פרקים מאד יפה ופנציה. נהננו.
יהא רצוא יוצאה מצלה בתורה
וביראה, אכ"ר

חסידים ראשונים היו שוהין שעה אחת קודם תפילתן, בכיתה א' מספרים סיפור המוסף וראת שמים טרם תפילתם.

התודה...

ו הברכה...

לאדם הנפלא במעשיו, ואינו מקבל שכר כלל על פעליו, ואף עותן את שלו מיכלתו, ויישר חיליה לאערייתא, ועסיק ליביה בעדתינו הקדושה סגן ראש העיר ה"ה **ברק צגרי** הי"ץ יזכהו ה' ביה להגדיל תורה ולהאדירה, ולהגביר חיילים לתורה ולתעודה, וחפץ ה' בידו יצלה ואור התורה יותר מאור החמה עליו יורה, וירבה זרעו כחול ימה, עושים רצון קונם באהבה רבה, ויזכה לשנים רבות ומועדים טובים וחיים ארוכים.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבות"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
 רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובחסות מרן ומאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה